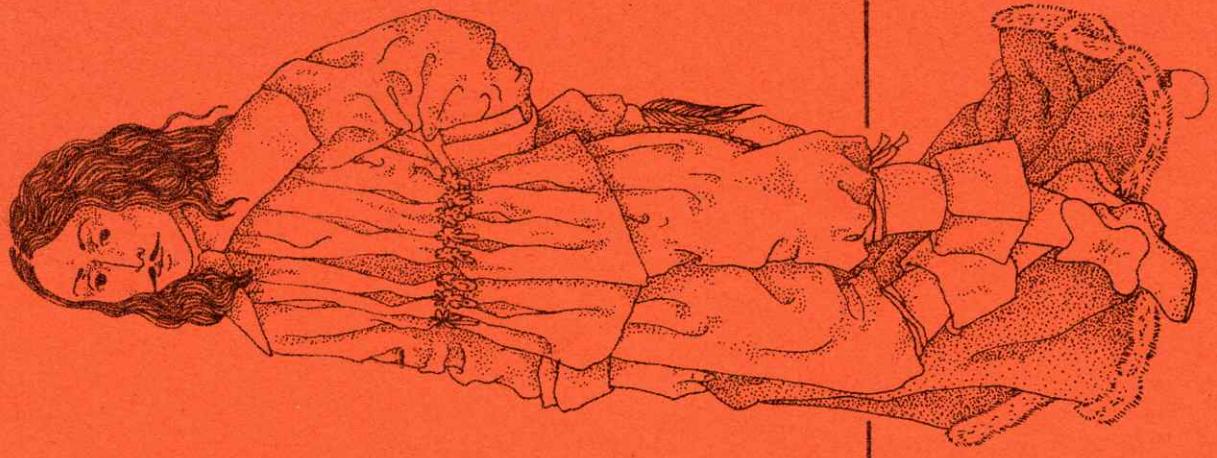

DE BETERE TIJDEN

AUG. - SEPT.

NR. 9

No. 9 / augustus-september.

redactie:

K. Bakker
Marlies de Haas
René van der Velden
Wim van der Mark
Anneke van Roy
Robert Koletzki

vaste medewerkers:
Tante Marietje
Jop
Karel Modderman
Margriet van der Zijden
Hans Timmerman
Paul van 't Hullenaar
Hans Fooy
Han van der Zee

REDACTIEADRES:

SMITSTR. 15

SLUITINGSDATUM

COPY:

24 SEPTEMBER

KATTENMEPPERS IN DE BUURT?

De laatste tijd hoor ik van verschillende mensen dat hun kat, evenals de mijne, spoorloos verdwenen is. Mensen die katten of honden houden weten dat zo'n spoorloze verdwijning een moeilijk te verteren zaak is. Wanneer het beest is doodgereden, is dat vervelend, maar wel een wéét. Ronduit lullig wordt het wanneer je uit allerlei vage berichten toch langzaam de theorie kunt opbouwen dat er kattenmeppers actief zijn, hetzij professioneel, hetzij amateuristisch, in ieder geval onprettig. Er zijn, en dat is ieders goed recht, natuurlijk mensen die niet van katten houden.

Ik kan me voorstellen, wanneer er erg veel katten in een buurt komen dat die mensen dit als een plaag gaan beschouwen.

Oplossing no. 1 ligt naar mijn idee dan ook in een gecontroleerd kattenbestand in de buurt. Een kater en een poes laten kastreren en steriliseren.

De natuur zijn beloop laten, gaat niet op in een stadswijk als de onze. Er zijn al inteeltverschijnselen en verdierde katten in onze buurt.

Als de kattenliefhebbers een beetje zouden meewerken aan een wat gezonder kattenbestand kunnen we een eerlijk beroep doen op diegenen die er niet zo van houden, de kat van de

buurman dan toch maar te laten lopen.

Degene(n) die al enkele katten op hun geweten hebben, begrijpen dat dat niet bepaald in dank wordt afgeno-

men. Ik zou ze willen verzoeken naar andere methoden te zoeken om kattenoverlast te verhelpen. Met een eigenaar van een kat praten is misschien al een van die oplossingen.

Tenslotte wil ik een oproep doen aan diegenen wiens kat spoorloos verdwenen is mij dat even te laten weten. Zou het over onthutsende aantallen gaan (10 is al aardig veel) dan wil ik gaan onderzoeken of ik bovenstaande vraag met "ja" kan beantwoorden, of dat er misschien andere rede-

nen zijn. Dus, ben je jekat kwijt, spoorloos verdwenen? Graag even een briefje aan Rob van der Linden, Oranjestraat 4.

Rob.

WATCH THE CATCATCHER

—MAZZELEN OP DE KLEINE BERG

DOOR A. VAN ROY

Bent U ook al zo vaak langs dat pand, genaamd de Mazzelberg, op de Kleine Berg gekomen?
U weet wel, waar dat oudere koperen bed met het bordje VRUJ TOEGANG eraan buiten staat. Heeft U er alleen nog maar eens nieuwsgierig naar binnen gekoken of bent U één van de 125 bezoekers die er gemiddeld per dag komen? In de hoop de geïnteresseerde of alleen maar nieuwsgierige onder U een beetje wijzer te maken, zijn we er gewapend met een cassette-recorder en pen en papier, een praatje gaan maken met een van de twee eigenaars van deze zaak: de heer van Vondelen.

Wanneer we tegen half 6 binnenstappen is er nergens iemand te bekennen. We sjouwen dus maar op ons gemak door een ruimte, waarvan je buiten niet verwacht dat ie zo groot zo zijn. Langs antieke kasten, bureau's met geheime laadjes, stoelen, spiegels, klokken en zelfs een lits-jumeaux. Meteen rijzen er bij ons al een paar vragen: Zou dat nou allemaal echt zijn? Zou er werkelijk iets te mazzelen vallen?

Achter in de zaak ontdekken we een mevrouw, die allerlei mooi aardewerk staat af te stof-

fen en het eventueel ook nog wil verkopen. Meneer van Vondelen zou zich in de bar bevinden. (U kunt daar uw kinderen dus eventueel zoet houden met een Hsje, terwijl U rustig rondsnuffelt.) In die ruimte, die vroeger een prachtige grote huiskamer geweest moet zijn, treffen we een klant die een schattige oude pop wilde kopen en iemand die hem te woord staat.

"Antiek, dus ook een pop, moet ook nu nog gebruikt kunnen worden", vingen we op.
En zo maken we meteen kennis met de Heer van

Vondelen die, samen met zijn zwager, eigenaar is van de Mazzelberg. Niet erg op zijn gemak, vanwege de cassette-recorder, beantwoordt hij in het begin wat aarzelend onze vragen, maar al spoedig is er sprake van een boeiende monoloog.

'DE MARKT

VERZIEKT

Zijn antiek verleden begint met Oud-Hollandse klokken.
Als arme student wonende in Tilburg kon hij af en toe heel wat ex-

tra geld gebruiken.

Hij kocht soms een antieke klok van een bevriende handelaar uit Breda die hij dan weer verhandelde. Later ging hij ook veel naar het buitenland, m.n. Frankrijk en Engeland, waar hij ook voor menbelds geïnteresseerd raakte. Momenteel zit hij veel in de Oostblok-landen, voornamelijk in Hongarije wat tot voor kort een paradijs was voor Biedermeier klokken.

In deze landen is volgens hem een erg fijn systeem voor antiekhandel. Er wordt nl. gewerkt met monopolies d.w.z. dat er contracten afgesloten worden met een aantal mensen per land (een van de gelukkigsten uit Nederland is de Heer van Vondelen). Het grote voordeel was tot ongeveer een jaar geleden dat de prijzen zo in de hand gehouden konden worden. In Boedapest werden dan afspraken gemaakt over welke hoeveelheid men in Nederland zou verkopen en welke prijs men aan zou houden. Zodoende was ongeveer 4 jaar lang de

prijs van zo'n klok vrij stabiel (ong. 450,-). Vrij plotseling is de markt echter geheel bedorven door de V.S. waardoor zo'n klok nu meer dan 1000,- moet kosten.

ENORME

BELANGSTELLING

In het begin van dit jaar ontdekten de heer van Vondelen en zijn zwager het bewuste pand op de Kleine Berg. Het was te huur, maar te groot om voor hen beide een rendabele antiëtiëkszaak te kunnen worden.

In het buitenland hadden zij echter voorbeelden gezien waar antiëtiëkhandelaars zeer vruchtbaar samenwerkten. Zo zijn er met name in Londen, in Chelsee, oude theaters omgebouwd tot antiekmarkten waar zo'n 40 handelaars samenwerkten.

In Nederland bestaat ook zo iets: De Ossekop in Utrecht die echter meer gespecialiseerd is. Een advertentie leverde de zoveel reacties op dat er een bijeenkomst

werd georganiseerd. Er waren echter teveel antiëtiëkhandelaars in geïnteresseerd om een stand in de Mazzelweg te bemachtigen zodat het bijna moord en doodslag onder elkaar werd. De opzet werd hierdoor danig veranderd: Er werden een aantal mensen geselecteerd die goed met elkaar op konden schieten.

Er werd afgesproken dat ieder zijn eigen specialiteit zou hebben. Dat wil dus zeggen, dat niemand zich op anderenmans terrein mag begeven. Bovendien wordt er een selectieprocedure toegepast, die inhoudt dat iemand 3 weken op proef start. Blijkt dan dat iemand niet kan samenwerken met de andere brocanteurs of spullen, die niet echt oud zijn voor antiëtiëkverkoop, dan krijgt hij geen contract aangeboden.

Zo zijn er momenteel specialiteiten zoals: Engelse, Duitse of Mechelse kasten, Franse en Engelse meubels, Ragout aardewerk en prenten en zilverwerk. Een echte bricque en bracque

handelaar ontbreekt er helaas nog en eventuele gegadigden kunnen zich dan ook melden, want de heer van Vondelen wil graag iedereen binnenhalen af hij nu f5,- of f5000,- te besteden heeft.

BEDROG

Al heel snel belanden we dan bij een stokpaardje van de heer van Vondelen (en van ons): bedrog in de antiëtiëkwereld. Voor hem zelf is het een sport, wanneer hij door een collega bedrogen is, die terug te pakken. Zo overkwam hem eens in Frankrijk dat hij een Oud-Hollandse klok kocht van een handelaar, die de bewuste klok echter antiëtiëk had gemaakt.

Zelf heeft de heer van Vondelen, weer terug in Nederland, een gloednieuwe klok ook oud gemaakt en op een hele slimme manier door een

ANTIËK

zigeuner laten verkopen aan die bewuste handelaar. Deze dacht iets unieks op te kop te tikken, zonder het erg goed te bekijken. Hij moest er echter toch nog een behoorlijk prijsje voor betalen, want zigeuners zijn tenslotte ook niet gek en kwam er thuis pas achter dat de bedrieger bedrogen was.

Een klant zou hij echter nooit of te nimmer durven bedriegen, ook niet wanneer hij zelf een miskoop heeft gehad. Het blijft een ezezaak (en een kwestie van positieve reclame) om een klant eerlijk te vertellen dat iets niet echt antiëtiëk is.

TJA. KLANTEN...

Maar je hebt wel klanten en klanten. Persoonlijk besteedt hij liever een half uur aan iemand die niet koopt, maar alleen maar geïnteresseert is, dan 5 minuten aan iemand die al met zijn hand op zijn portefeuille staat zonder nu eigenlijk te weten wat hij koopt.

Dat is volgens hem de categorie mensen die alleen maar een bepaald bedrag in huis hebben staan of hangen en er in de verste verte nog geen "mooi stukje antiek" inzien.

Daar heeft hij wel zo'n gruwelijke hekel aan dat hij eens zelfs aan zo iemand, die voor 3 klokken maar liefs f25.000,- bood, weigerde te verkopen..... Wanneer deze laatste categorie dan ook een miskoop doet (bij iemand anders uiteraard) heeft hij daar geen enkel medelijden mee.

Van antiek moet je houden en je moet dan ook heel erg goed weten waarom je bv. een klok koopt en aan welke eisen hij moet voldoen. Bovendien bestaan er geen sprookjes meer in de antiekwereld (en zeker niet op antiek- en kunstmarkten).

HET GROTE

ONGENOEGEN

Het grote ongenoegen van de heer van Vondelen is wel Anton van

Oirschot; de schrijver van allerlei boekjes over antiek die (helaas) worden verslonden als worstebroodjes.

Deze man presteerde het bv. om te beweren dat een kast die voor meer dan 30% is gerestaurceerd in waarde verminderd is. Bovendien durfde hij een paar jaar geleden zelfs voor te schrijven wat een bepaald soort kast mocht kosten.

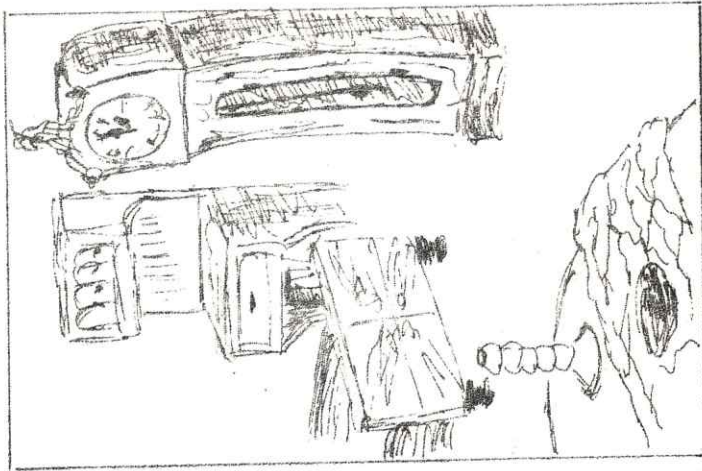
Wat pure waanzin is volgens van Vondelen omdat die prijzen zo'n beetje vast liggen.

HET 'LOOPT'

menslotte kwamen we nog even terug op de naam "Mazzelberg".

Heel simpel: het ligt aan de Kleine Berg en het is de bedoeling het publiek af en toe een echte "mazzel" aan te bieden. (Daar is men deze week daadwerkelijk mee gestart en voortaan wordt er iedere week een bepaald artikel voor een heel redelijke prijs verkocht). Over de naam is niet iedere standhouder te-

reden, een beetje te simpel eigenlijk, hé? Over de resultaten echter wel. De verwachtingen waren dat men een bepaald paalde tijd een bepaald bedrag per maand erbij moest leggen en dat eind november, begin december (de tijd van de sinterklaasinkopen) de zaak in evenwicht zou zijn. Er wordt echter nu al quitte gespeeld, dus men is in het geheel niet ontevreden.

MET in & om OP PAD

NIEUWE STIJL

Bij de moedige pogingen die de nu welbekende buurtgenoten WIM VAN DER MARK (22/8) en K. BAKKER (26/3a) ondernomen hebben teneinde het gemene volk op een hoger plan te brengen door middel van diep gefundeerde ervaringen, zijn zij gestoten op een dusdanige weerstand dat zij besluten hebben voortaan de lezers van DE BETERE TIJDEN (8/31) weer zodanig te benaderen dat deze niet meer in konflikt kunnen komen met hun zwakke geweten. Het onbegrip dat de jongens ontmoeten heeft hen tot dit besluit gebracht. Met andere woorden: de jongens van IN & OM keren terug naar de oude formule: DE NIEUWE FORMULE! Zij hebben ingezien dat de gemiddelde buurtbewoner nog niet toe is aan de harde werkelijkheid van het leven. Het volk stelt zich kennelijk liever tevreden met verneukeratieve nonsens, waarmee ook bladen als STOPY (45/7), VIVA (8/25) en VRIJ NEDERLAND (567/2) gevuld

worden. Als het volk dan eenmaal gemantpuleerd wil worden dan is het beter dat integere jongens van IN & OM dat doen dan gewetenloze demagogen als WIBO VAN DER LINDE (45/105) en WILLEM DUYS (55/6). IN & OM "OUDE STIJL" keert terug naar de kolommen van DE BETERE TIJDEN, maar het zal nooit meer zo worden als het geweest is en het blijft somber.

DEZE MAAND:

IN & OM NIEUWE FORMULE
RUST VOOR JANTJE BRANDS?
KEES VAN DE BUGGY IN DE BOCHT
SURLAAMSE SOOS BEZOCHT

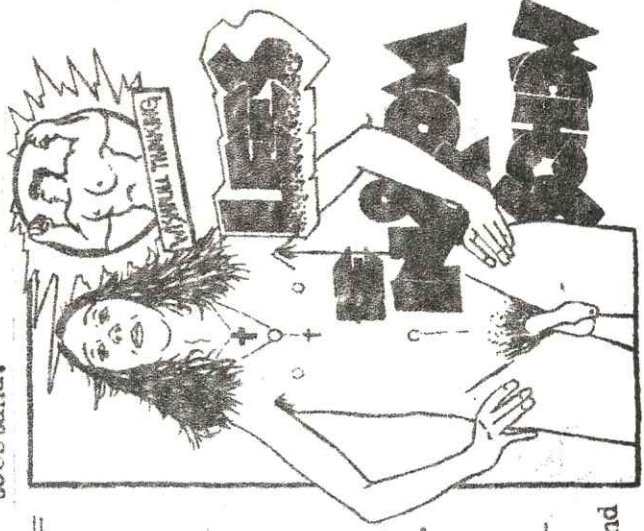
KEES BUGGY DIRKS

Als de gemiddelde passant in onze buurt plotseling opgeschrikt wordt door een brullend lavaal, gepaard gaande aan piepende banden en krijpende remmen, tien tegen één dat hij dan ingehaald gaat worden door de 26-jarige KEES DIRKS, die met vaardige hand zijn helgele autootje, een tot buggy omgebouwde Volkswagen, door het verkeer laaveert. KEES, die vanwege zijn

hobby in de kringen de bijnaam KEES VAN DE BUGGY gekregen heeft, is helemaal gek van auto's. In zijn jeugd is KEES door onbegrip van zijn konventionele ouders op het seksuele vlak geheel gefrustreerd geraakt. Zijn remmingen ten opzichte van de andere konne viert hij nu bot achter het stuur. De snelheid waarmee hij onze buurt onveilig maakt spreekt boekdelen over zijn innerlijke toestand.

BRUINE SOOS TRFFPUNT VAN NATIONALITEITEN

Van de week ook even binnengegript in de SURLAAMSE SOOS in de H. GEESTSTRAAT. Gezellige ritmiese muziek, prijzen die belijst aan de lage kant zijn en een prettig publiek doen ons vaag denken aan de knusserigheid van een bruin café. Maar het blijft een sociëteit waar overzeese rijksgenoten elkaar en buurtbewoners kunnen ontmoeten. De laatste tijd doen er nogal wat flauwe grappen de ronde over onze noordelijke vrienden. Wij distancieren ons daar natuurlijk ten volle van. Deze uit de poolstreken afkomstige mensenkinderen werken hard voor hun bestaan en gezien ons koloniale verleden zouden scheve ogen van ons volledig ten onrechte zijn. Wat ons wel opviel was dat Surinamers kennelijk mensen zijn die houden van een lange, warme vakantie in zonnovergoten streken want de meesten zagen er nu, na de vakantie, gezond en gebruikend uit.

Sinds kort heeft KEES iets van zijn schroom overwonnen en zedovende heeft hij thans verkering met de charmante 22-jarige ANNEKE VAN KEES. VAN DE BRACY ANNEKE vangt KEES' frustraties liefhevollig op maar, zo vertelde zij ons in een intiem moment, dat is niet altijd een eenvoudige zaak. Vooral als de twee verliefden gaan minnelozen, wil KEES is het vuur van het spel nog wel eens vergeten dat hij op de bank ligt en niet achter het stuur van zijn buggy zit. Brullend schakelt hij met zijn korte pookje van vijf terug naar drie, een dot tussengas, een flinke stoot uitlaatgassen. Zenuwachtig knijpend met zijn rechteroog trekt hij grinnend enkele hellingen om vervolgens fresuheelend de heuvel weer af te gaan. Als hij dan alle remmen losgooit wordt het ANNEKE soms wel eens te veel. Ik heb veel voor hem over, zegt ze oprecht, maar ik heb in het laatste halfjaar al drie banden ver-sleten, en dat gaat me toch te veel kosten!

JANTJE BRANDS ER WEER BOVENOP

Sinds enkele weken kunnen we door de straten van onze buurt een gelukkige vader zien wandelen met aan zijn zijde zijn charmante echtgenote en in de kindervagen zijn eersteling, een volk van een baby. Het betreft hier de 32-jarige JAN BRANDS en zijn innemende, 20-jarige vrouw ENGELIEN. JAN leidt nu een vredig bestaan als huisvader en huurbaas. Zowel zijn vrouw als zijn huurders zijn dik tevreden over hem. JAN is één van de goedkoopste huurbazen van de buurt en de service die hij zijn huurders verleent staat spreekwoordelijk bekend.

Bij het zien van het hierboven geschilderde toneeltje zullen slechts weinigen vermoeden dat JANTJE BRANDS een man is met een roerig verleden. Maar toch draafde deze zelfde huisvader een tien jaar geleden rond in het illustere wereldje van de verdovende hard-drugs. Al op jonge leeftijd moest hij de tederheid van een verzorgend ouceypaar missen, toen zijn ouders tijdens een vakantie in het buitenland goddelijk verongelukten. Hij

werd vervolgens opgevoed door een tante van hem, iemand die zich meer bekommerde om zijn vezentoeelage dan om hemzelf. Al vroeg kwam JANTJE in aanraking met verkeerde vrienden. Dat dit funeste gevolgen kan hebben heeft onlangs de affaire met onze PUNNS DER NEDERLANDEN weer bewezen. JANTJES stropopt de straten af, verbeidt zijn tijd in louche kroegen en laat zich door zijn gabbers telkenmale verleiden tot een overmatig drankgebruik. Een totaal uitzichtsluus leven was de tol die hij daarvoor betaalde. Als laatste "redmiddel" greep hij naar de spuit.

DE IN & OM SHOW

De jongens van IN & OM, die voor de vakantie al met plannen ontrent de IN & OM SHOW op tafel kwamen, moeten tot hun spijt mededelen dat door de hitte van de afgelopen zomer de voorbereidingen dusdanig vertraagd zijn dat de premiere van het spektakelstuk uitgesteld moet worden. Bedrijven en instellingen die al geboekt hebben dienen contact op te nemen met het IN & OM INSTITUUT.

EN IK BEN BLIJTJE

Tal van lage sulleten smeerden hem terwille van het geld afschuwelijke chemikaaliën aan, waarmee hij trachtte zijn in de grond geboorde gescedsleven op de been te houden. Meerdere malen zweefde JANTJE BRANDS langs de afgrond van de dood en voortdurend balanceerde hij op de grens tussen hoop en wanhoop. Het is uiteindelijk te danken geweest aan zijn charmante vrouwtje dat hij er weer bovenop gekomen is. Vraag niet met welke moeite.

JAN heeft de banden met de oude wereld voorgoed doorgekapt. Voor geen geld ter wereld wil hij daar nog iets mee te maken hebben. Hij leeft nu rustig in onze buurt, drinkt op zijn tijd een pilsje maar weet, gesteund door de liefde van zijn vrouw, maat te houden. JANTJE BRANDS, eens volkomen in de vernieling, is er boven op gekomen. Hij wil nu rustig leven. Zou dat hem nu eindelijk gaan lukken?

Onder de deksel

djuvec

Een van de aangenaamste rijstgerechten ter wereld is de Djuvec.

Het is een schotel uit Joegoslavie voor feestdagen en men spaart er daarom geen kosten of moeite aan. Wacht dus met dit gerecht tot ge wat tijd en geld hebt.

En genceg pannen.... Vrouwen zeggen dat mannen, als ze koken, zoveel pannen vuil maken. Dat is voornamelijk omdat Eva - behalve in het geval van goed gedresseerde of zeer beminnelijke mannen - de vaat moet doen. Dit gaat voor deze schotel niet op, want in Joegoslavie koopt de vrouw de Djuvec.

Het beginsel van de Djuvec is dat er veel dingen apart moeten worden klaargemaakt voor zij een eenpangerecht gaan vormen. Als men het anders doet, krijgt men een weliswaar voedzame, maar onaardig uitziende rijst-en-groen-tepapel en dit is niet de bedoeling.

Men heeft nodig: 1 pond rijst, 1 pond varkenspoulet, 1 pond tomaten, een paar mooie aubergines, 1 komkommer, een paar groene paprika's, een paar rode paprika's, een paar paar uien, 1 pond slaboontjes, nogal wat cayennepeper, een paar teentjes knoflook, zout en een snuifje geduld. U moet het vlees eerst afdrogen en even in vet of olie laten opschrikken, het daarna met bloem bestuiven, bruin laten worden, aanlengen met een weinig water of bouillon en zachtjes gaar laten worden.

Er is vooraf al wat zeer fijn gehakte knoflook en cayenne bijgedaan. Men voegt nu en dan wat vocht toe. Als het klaar is, doet men het uit de pan en bewaart het. Ondertussen is er tijd te over geweest om met de rijst om te gaan. Hak de ui fijn en stooft het in de boter of olie tot het lichtbruin is.

Hierna laat men het goed heet worden, stort er pardoes het hele pond ongewassen rijst in en begint te roeren tot men vreesst voor aanbranden.

Dan blust men het gevaar met 1 liter warm water of bouillon, zet de vlam lager en roert tot het aan de zachte kook is. Men blijft dan nog een poosje roeren. Men snijdt, met één oog op de rijst en één oog op het vlees, de paprika's aan niet te kleine repen en stukken en laat ze in gezouten water aan de rauwe kant gaar worden. Men haalt ze uit het water en zet ze weg. In hetzelfde water maakt men de slaboontjes gaar op dezelfde wijze en zet ze weg. In dit zelfde water maakt men de aan stevige schijven gesheden komkommer dito en dito.

Hierna gaat men zo nodig zitten tot het vlees en de rijst gaar zijn. Als het vlees gaar is doet men het uit de pan en bewaart het. Alles wat men bewaren moet, mag best samen in een grote pan. In de nu lege vleespan voegt men boter en olie toe. De schijven au-

bergine worden daarin gebraden tot ze mals en best lijken. (Men heeft deze schijven aubergine al een uur geleiden licht gezoutenen juist voor het gebruik afgegoten en afgedroogd.). Terwijl de aubergines gaar worden, snijdt men de tomaten in vieren en laat ze lekken. Op het laatst gaan deze paprijes bij de aubergines in de pan.

Men mengt voorzichtig al de groenten en het vlees door de rijst en laat nog even trekken voor de goede geur.

Dan is het klaar. Nog enige nabeschouwingen: de oorzaak van al het aparte klaarmaken ligt in het feit dat een slaboontje andere kooktijd vergt dan een komkommer, een paprika andere dan een aubergine. Men dient ze alle elk met zijn diverse smaak en aard in de Djuvec aan te treffen, de kommerschijven nog iets wat knapperig onder de tand, de slaboont niet te slap, enz. Wie er wat meer aubergine aan besteedt, eet nog veel beter.

"De Kok"

In deze tijden waarin bij velen rap-geld-verdieneren voorop staat, dreigen zaken als ouderwetse klasse en gerenommeerdheid wel eens in het nauw te komen. Velen van ons zullen wel eens een onprettige ervaring gehad hebben met een blaagje achter de toonbank van een zaak als bijv. V&D, waar massaverkoop een stuk sfeer en service wegnemen.

goud

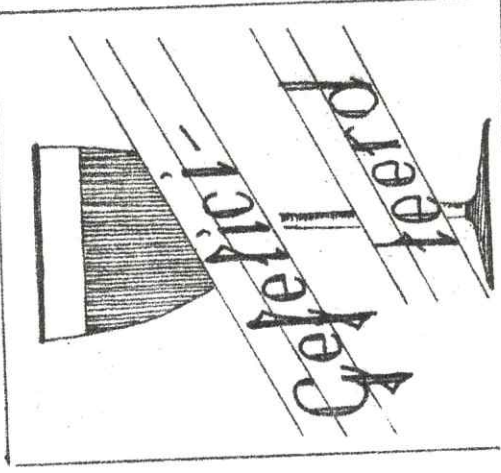
Bij sigarenhandel Piet van Kuyk, dit jaar in het goud gezet, zijn service en klasse nog steeds geen inhoudsloze kreten. In Eindhoven zelf en in de wijde omstreken is de naam Piet van Kuyk door de jaren heen een begrip geworden. En dat niet ten onrechte. Stichter van het nu vijftig jaren oude bedrijf was de in 1962 overleden Piet van Kuyk, een zakenman in hart en nieren met eigen eigenaardigheden. Men moelen mens, zoals

ze vroeger zeiden. De tegenwoordige eigenaar, Arnold van Kuyk, staat alweer zo'n dertig jaar achter de nog steeds originele toonbank. In de wanding wordt Arnold Piet genoemd, dat klinkt vertrouwd. Sommigen weten niet beter dan dat hij werkelijk Piet heet en de familie Van Kuyk wordt dan ook regelmatig uit bed gebeld door mensen die het fijne naadje van de kous willen weten, terwille van in cafés afgesloten weddenschappen. In 1956 heeft Arnold van Kuyk de zaak van zijn vader overgenomen. Samen met zijn echtgenote en Jan, ook al zo'n vier jaar achter de toonbank, runt hij de zaak die kwa omzet zich kan meten met de grootste sigarenzaken in geheel Nederland.

sukses

Wat is het geheim van hun sukses? Mevrouw van Kuyk doet er allerminst geheimzinnig over. Doodgewoon keihard werken! Hart voor de zaak hebben, dan blijven de klanten bij je. De service die sigarenhandel Piet van Kuyk verleent is, zoals eerder gezegd, van klasse. Dat begint met het doosje lucifers dat elke klant bij zijn bestelling krijgt, of dat

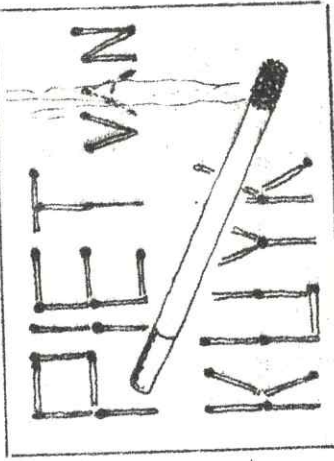
nu een pakje Caballero is of een doos sigaren van veertig gulden. En die service eindigt bij het verzorgen van oude klanten die naar het bejaardentehuis vertrekken. De zaak heeft er best een ritje voor over om een dooske sigaartjes af te leveren aan een al wat slechter ter been zijnde klant. Kom daarvoor maar eens aan bij de sigarettenafdeling van Albert Heyn. Kijk, dat be-doelen we nou!

lucifers

Die lucifers trouwens hebben inmiddels ook al naam gemaakt. Niet zozeer de lucifers zelf als wel het etiket op het doosje. Regelmatig verschijnen er mensen in de zaak die vertellen dat zij een doosje lucifers van Van Kuyk gesig-

leerd hebben in Bulgarije, of Hongarije. Zelfs verder nog: Kenia en landen uit die streken. Er zijn 64 verschillende uitvoeringen van het etiket. Dat en de moeilijkheidsgraad om ersan te komen, ze worden alleen in de sigarenhandel verstrekt, maakt dat de merken een geliefd objekt voor de verzamelaars geworden zijn. Op 7 september jubileert de sigarenzaak. Alle regelmatige klanten hebben een kleine attentie gekregen met daarbij een uitnodiging voor de receptie, waarmee het heuglijke gevierd zal gaan worden. Het was hard werken geblazen voor Van Kuyk en zijn medewerkers om al deze uitnodigingen de deur uit te krijgen. Ze wilden het zoveel mogelijk persoonlijk doen, wat wel zo aardig is. Over enkele dagen kunnen ze dan tevreden terug gaan blikken op vijftig voorspoedige jaren. Het is hen gegand!

MET TANTE MARIETJE OP ZOEK NAAR DE VERLOREN TIJD

M. VAN HELVOIRT

De problemen die Tante Marietje, nijver medewerkster aan de Beteren Tijden vanaf het prille begin, voorgeschoteld kreeg, werden op den duur te intiem, te gevoelig om behandeld te worden in het openbaar. Vandaar dat zij besloten heeft voortaan persoonlijk antwoord te geven. De rubriek Bij Tante Marietje Op Schoot zal dan ook niet meer in de buurtkrant verschijnen. Het ligt nu in haar bedoeling een serie artikelen te schrijven over, zoals zij dat noemt, onze fijne buurt. Zowel het heden als het verleden van zo'n vijftientwintig jaar geleden komen aan bod.

Laten we vooraan in de Prins Hendrikstraat beginnen, ik bedoel dan met het pand waarin nu de bistro van de heer

Knoops gevestigd is, oftewel hotel Astor van de heer Van Grootel. Vroeger was daar, zo je met recht kunt zeggen, een "donkerbruin café", maar dan ook echt donkerbruin wat de oerf betreft. De eigenaar was Toon Walraven met zijn huishoudster "Truuske". Toon was te goeder trouw, maar Truuske zorgde ervoor als Toon weer eens te diep in het glaasje gekeken had dat hij niet alle gasten en het Wilhelminalplein een rondje ging geven.

Daar was takt voor nodig want Toon gaf grif zijn hemd van zijn gat. Als zijn gasten verdriet hadden vonden zij gretig aftrek bij Toon, die prompt tranen in zijn ogen

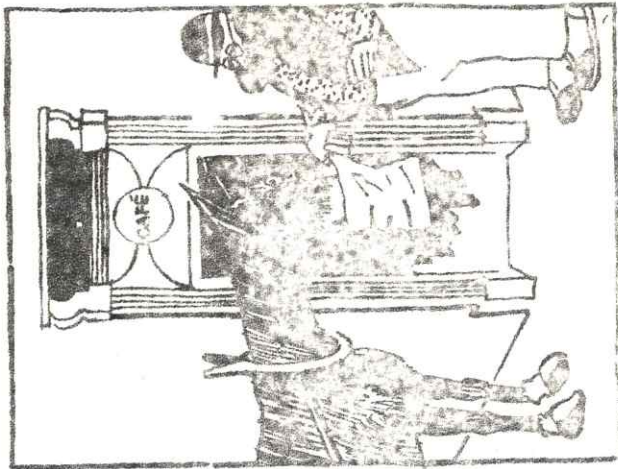
huis. Ik heb hem eens gevraagd wat zijn vrouw er van zei als hij zo thuis kwam. Hij zei: ze douwt me in de bedstee en 's morgens hoor ik het wel. Hij vertelde verder dat hij die nacht zijn vrouw te pakken had. Ze begon 's nachts al te foeteren en hij was in bed overeind gaan staan met de dekens om zijn lijf, want het was erg koud. Zijn vrouw riep: wá ga de nou doen? Hij zei toen: als het evangelie gelezen wordt moette toch gaan staan!

Om de lezers gerust te stellen moet ik nog wel even vertellen dat het paard gedurende de lange wachttijd door de buurtbewoners werd voorzien van brood en drinken.

Toon had in zijn leven veel rare dingen meegemaakt. Hij verloor zijn vrouw, waar hij veel van hield, door een ernstige, pijnlijke ziekte. Goedgelovig als hij was gaf hij de brui aan God en de kerk. Ze hadden hem in de steek gelaten, zei hij. Toen Toon overleden was mocht hij niet op het katholieke kerkhof begraven worden, laat staan

dat er een lijknis voor hem werd opgedragen. De buurtgenoten hebben toen drie avonden in het café voor hem de rozekrans gebeden. Het zat er stampvol. Zo werd een ontzettend goed mens begraven bij de Oude Toren. Als er werkelijk een hiernamaals is, dan zit Toon hoog in de hemel, misschien wel met een borreltje.

(Volgende maand: Tante Mary en de paters van Mna Sancta.)

GOED GEDAAN

De pluim die we elke maand uitdelen aan een buurtgenoot of instelling die zich in het bijzonder verdienstelijk gemaakt heeft voor onze buurtgemeenschap, gaat deze maand naar het organiserend comité van het buurtfeest. Al reeds enkele maanden is dit greepje mensen bezig met de voorbereidingen voor één dag feestvieren. De gewone man heeft dat niet meteen zo in de gaten hoeveel tijd het kost een geëliede organisatie in elkaar te draaien. Maar wij, die nauw contact gehouden hebben met het organiserend comité, weten hoe veel bloed, zweet en tranen er over heen gegaan zijn. Mensen van het feestcomité, alhoewel wij jullie activiteiten nog moeten ondergaan, toch alvast bedankt voor de moeite. Een tien van de buurt en een zoen van Nolda, die ook dit jaar weer met haar fraaie hond in de prijzen hoopt te vallen!

kleintjes

Gevonden :
Kanariepietje.
Inl.: Kleine Berg 61.

Maandag 6 september
Jazzconcert in Jazzclub
Wilhelmina.

De redactie van de
Buurtkrant de Betere
Tijden feliciteert
Marlies en Martin Bier-
mans met hun huwelijk
dat 21 juli j.l.
gesloten is.

WILHELMINAPLEIN 8
TEL 22652

KLEIN CAFFÉ

BARKEEPERS :
HARRY , WILLEM

FOTO

GOSSSEN
SMIIT

VOOR:

PASFOTO 'S
PORTRET
REPORTAGE
REPRODUCTIES
ONTWIKKELEN
AFDRUKKEN

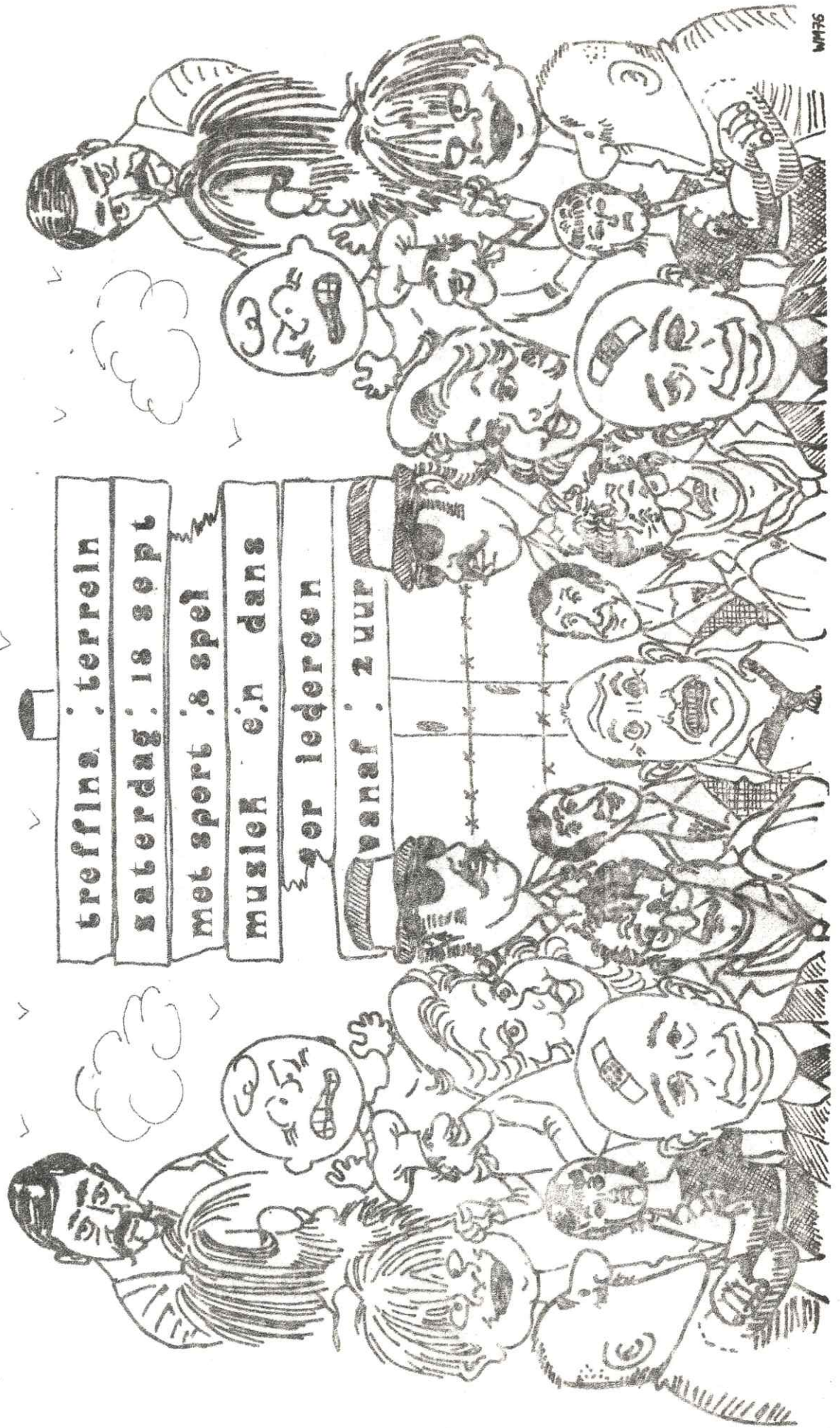
PR. HENDRIKSTR. 1

EEN GOED
ADRES VOOR
BLOEMEN

INSULINDIE

WILLEMSTR. 43B
TEL: 440001

BUURTFEST 1976

trefline : terrein

zaterdag : 18 sept

met sport : 8 spel

muziek e'n dans

voor iedereen

vanaf : 2 uur

SPECIALE BIJLAGE BUURTFEESTKRANT ONDER REDAKTIE VAN WDM

BUURTFEEST

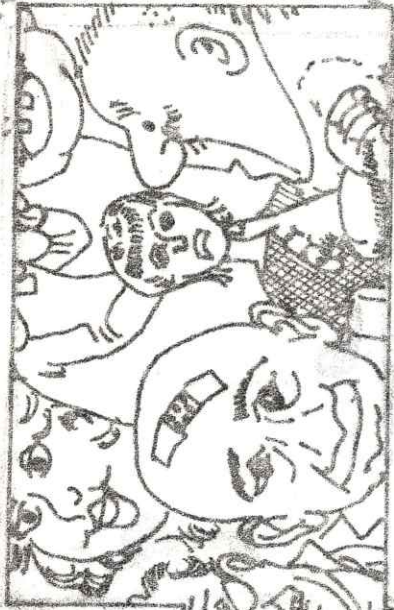
Nog drie weken slapen en dan is het eindelijk zover. Al enige tijd gonsden de geruchten, op regelmatige tijden hield het comité de achtste buurtbewoner op de hoogte van de stand van zaken en de spanning steeg naarmate de maand september naderbij kwam. Nu is het dan naderbij kunnen de definitieve zover en tafel geworpen te Plannen op voorbij te gaan worden om voorbij te gaan aan het kritiese oog van aspirant-feestvierder.

We zouden vele superlatieven aan kunnen voeren om ons buurtfeest op te hemelen, maar laten we voorzichtig zijn de pas de dag prijzen als is. avonds ondergegaan is. In deze speciale buurtfeestbijlage vindt u een aantal korte stukjes met informatie over diverse onderdelen, zodat u een klein beetje te weten komt wat u allemaal te wachten staat.

Wij van onze kant hebben ons best gedaan, u van uw kant best gedaan, u ervoor zorgt dat het gezellig wordt. Het enige wat ons tegen kan zitten is het weer. Laten we er het beste van hopen!

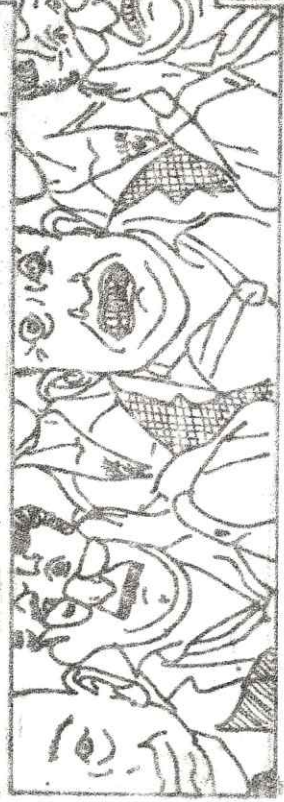
Tot ziens op het buurtfeest!

Organisatoren en Medewerkers

KINDEREN

Vier van onze medewerkers gaan zich speciaal met jullie, jongeren en jongsten bezig houden. Zij hebben een aantal wedstrijdjes en spelletjes bedacht waaraan de volwassenen niet mee mogen zijn, zul je wel zien als je zaterdag op het Treffina-terrein komt. Je mag ook wel met de andere wedstrijdjes meedoen, als je durft, maar soms zijn die te moeilijk voor jou. Vandaar dat we speciaal voor jullie wat dingen bedacht hebben. Voor de kleintjes is er een vriendelijk meisje met een poppenkast een voorstelling geven. Dat wordt lachen, of soms een beetje griezelen, als de boef verschijnt. Je zult het wel zien. Zeg, tot ziens op het buurtfeest, hè. En weet je, er is ook limonade, dus ...

HET PROGRAMMA

In de middag van twee tot zes

- kinderspelen
- poppenkast
- touwtrekken
- kussengevecht
- handicap-race
- hondenshow
- bliklopen
- volleyen
- volksdansen
- handicap-voetbal
- zaklopen
- rad van avontuur
- drankjes en hapjes

In de vooravond

van zes tot half negen

In de avond

van half negen tot één

openbare buurtmaaltijd

- goochelen
- pantomime-theater
- gerard van maasackers
- caribbean soul sound
- rad van avontuur
- dansen
- drank en snacks

MUZIEK

Een feest zonder muziek is als een bordje pap zonder stroop. Hoe verkwikkend kunnen rondgestrooide noten werken op het gemoed der mensen. In de avonden zal de hoofdmoot gevuld worden door de Caribbean Soul Sound, een Surinaams orkest dat vaak te gast is in de Surinaamse Soos in de H. Geeststraat. Drie gitaristen, een bongospeler, een drummer, een organist, een zanger en een zangeres gaan zorgen voor een stevig stukje Zuid-Amerikaanse muziek, waarin de hitte van het Caribisch gebied door zal klinken. Het is goed dansen op zulke muziek, die gevoeld wordt door een in het bloed zittend ritme.

Op onregelmatige tijdstippen zal Gerard van Maasackers plaats nemen achter de mikrofoon, gewapend met zijn gitaar. Gerard, afkomstig uit Nuenen en momenteel student voor bosbouwkunde in Arnhem, heeft een repertoire dat bestaat uit gezellige oud-Nederlandse en Vlaamse liedekens. De rest van de stilte zal gevuld gaan worden door mechanische muziek, dat wil zeggen muziek afkomstig uit een bandrekorder. Gezellige meezingertjes, frisse stukjes beat en pop, een enkel klasiëk nummer. Voor elk wat wils en zo hoort het ook,

RAD

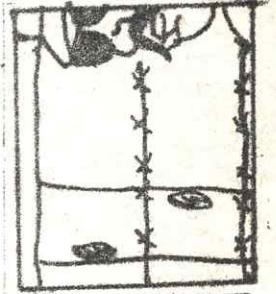
Het rad van avontuur, waarop geluk en ongeluk in het spel natuurlijk op het spel weer menig maal rond, draait vele prijzen maar rond. Er zijn steld door de middenstand en dat zijn heus beschikbaar geprijsjes. Daar zit echt wel iets tussen dat jij altijd al gehad had willen hebben.

Tijdens het feest zullen diverse aardige personages gelmatig langs komen met loten, die voor een geringe prijs aangeschaft kunnen worden. Koop die dingen want daarmee steun je het buurtfeestcomité. Cor en Wim treden uit de schaduwen van het nement op sprankelende wijze aan het geacht, publiek te presenteren. Goed van de tongriem gesneden als zij zijn belooft deze voorstelling weer heel wat plezier en kwinkslagen op te leveren.

WEDSTRIJDEN

Op velerlei manieren kunnen ook dit jaar weer buurtbewoners hun krachten met elkaar gaan meten. Handicap-voetbal, touwtrekken, bliklopen, afijn, gaan meten. Handicap-voetbal, touwtrekken, bliklopen, afijn, het volledige programma u elders in deze speciale bijlage. Ongetwijfeld zijn er onder ons mensen die fanatiek te werk zullen gaan en die echt meedoen om te winnen. Dat is hun goed recht. Maar uitteerlijk blijven het daarbij voor gelijk spelletjes waarbij veel gelijk spelletjes veelal al en voortnamelijk worden. Het lachen moet kunnen worden. Dat is wel zo aardig voor het toeschouwende publiek.

Je hoeft je niet van te voren op te geven om mee te kunnen doen. Op het terrein zelf kun je je vlak voordat een bepaald spelonderdeel begint opgeven bij de desbetreffende spelleider/ster. Al blijft het in feite een aardigheidje, toch zullen enkele door het bedrijfslaven beschikbare prijzen uitgedeeld worden voor een of andere ken hebben op een of andere manier. Doe mee, speel mee en uw medesporthieve kunnen aan uw medesporthieve. Doe mee, speel mee en uw medesporthieve kunnen aan uw medesporthieve.

HONDEN

Ook uw trouwe viervoeter die elke ochtend weer zo opgewekt zijn bak hondebrokken opslobbert is van harte welkom op onze hondenshow. Heuse keurmeesters die hun sporen op dit gebied inmiddels alvalverdiend hebben, we noemen Mr. J. van de Ven, zullen zo jektief mogelijk de kwaliteiten van de honden bekijken. Na een gedegen studie van bouw, gehoorzaamheid, netheld e.d. zullen zij overgaan tot het uitreiken van diverse fraaie prijzen. We zouden uw willen zeggen: borstel uw hond nu alvast op, dat scheelt in de punten!

THEATER

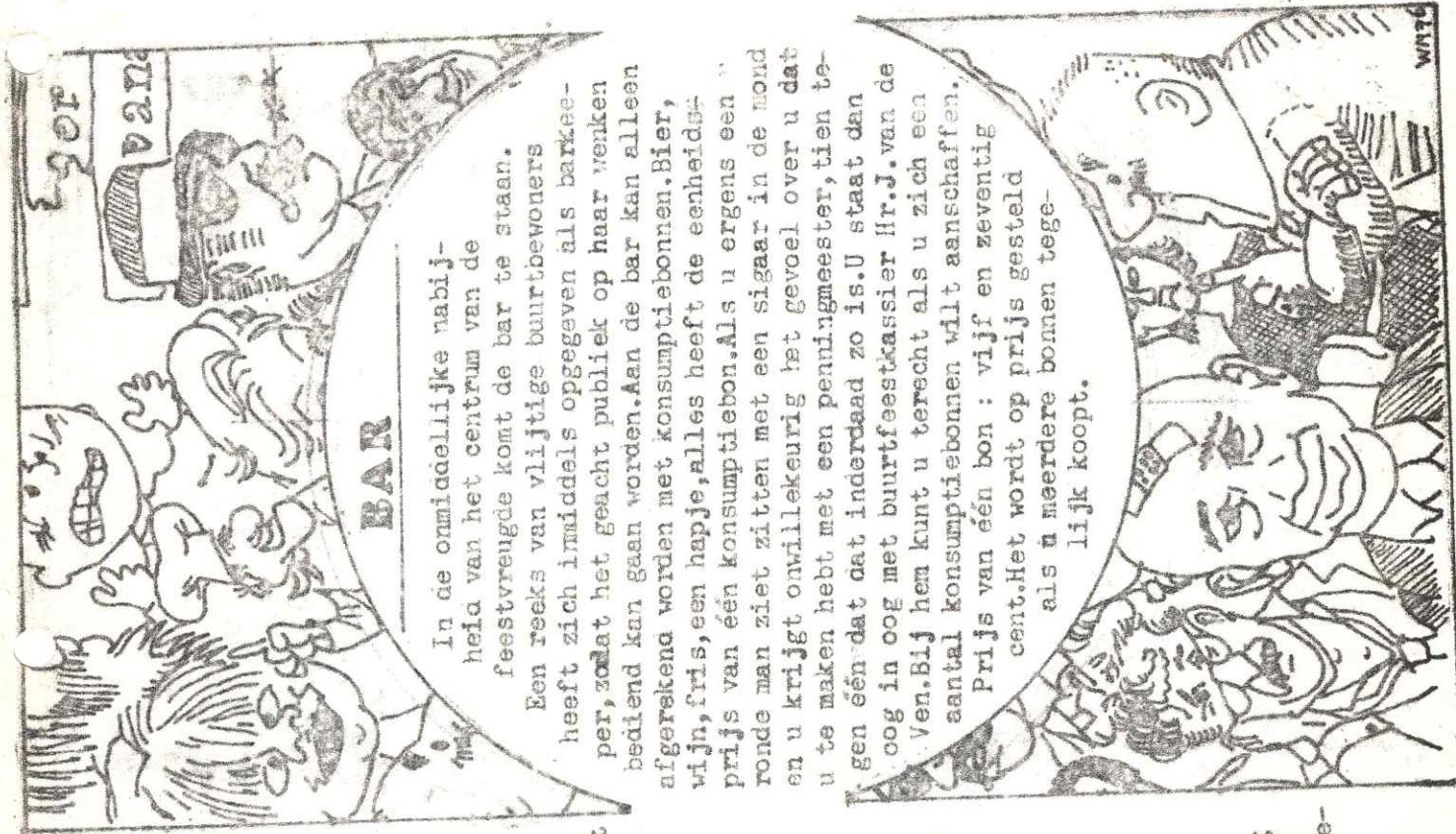
Geluidloos zullen de mensen van het Paul & Halina Theater uit de Prins Hendrikstraat hun beste beentje voor gaan zetten, als de lichten doven en de spot aangekriipt wordt. Het is weer eens iets anders dan gewoon theater, daardoor misschien voor mensen lijker te volgen voor verstand die er niet zoveel boeiend is van hebben. Maar boeiend is het in ieder geval. Hier uw kans om kennis te maken met dit uniek theater-tje. Misschien een aanleiding om wat vaker dit gezelschap in eigen huis te gaan ontmoeten? Of zelf mee te gaan spelen. Kan ook nog!

PIET

Vanwege het grote sukses dat hij verleden jaar op het straatfeest van de Pr. Hendrik-saert, oogstte, wil Piet Smisgraag ook dit jaar weer voor de buurt optreden. Zoals u enkele maanden geleden in de Betere Tijden hebt kunnen lezen, heeft Piet indertijd legetreden in het Magic Castle, waar het puikje van de Amerikaanse Goochelwereld pleegt samen te komen. We dachten dat een nadere aanbeveling overbodig was. Dit mag u niet missen!

BEDELEN

Dat een grootse organisatie als het buurtfeest nogal wat niemand verbazen. Tenten, lichten we niet allemaal voor niets. Weliswaar worden we van Gemeentewege gesubsidieerd, maar dat bedrag is maar een druppel op de gloeiende plaat. Vandaar dat we evenals verleden jaar symbolies gezien met de pet willen rondgaan. In de week van 6 tot 12 september zal een gelegimiteerde medewerker van het feestkomité de deuren langs gaan om een kleine bijdrage. 't Hoefte niet veel te wezen, want vele kleintjes maken één grote. En...! bij voorbaat natuurlijk onze dank.

In de onmiddellijke nabijheid van het centrum van de feestvreugde komt de bar te staan.

Een reeks van vlijtige buurtbewoners heeft zich inmiddels opgegeven als barkeeper, zodat het geacht publiek op haar wenken bediend kan gaan worden. Aan de bar kan alleen afgerkend worden met consumptiebonnen. Bier, wijn, fris, een hapje, alles heeft de eenheidsprijs van één consumptiebon. Als u ergens een ronde man ziet zitten met een sigaar in de mond en u krijgt onwillekeurig het gevoel over u te te maken hebt met een penningmeester, tien tegen één dat dat inderdaad zo is. U staat dan oog in oog met buurtfeestkassier Hr. J. van de Ven. Bij hem kunt u terecht als u zich een aantal consumptiebonnen wilt aanschaffen.

Prijs van één bon : vijf en zeventig cent. Het wordt op prijs gesteld als u meerdere bonnen tegelijk koopt.

MAALTIJD

Zo tegen zessen plegen vele vaderlanders honger te krijgen. Dit is een natuurlijk gegeven, waar op zich niets te geven is. Nu zouden we iedereen naar huis kunnen sturen om daar zelf een hapje klaar te maken, maar we zouden eten, gaan maken, maar we zouden eten, gezamenlijk kunnen gaan eten. Dat is wel zo gezellig! Verleden jaar hebben enkele doortastende mensen zelf een koud buffet vervaardigd. Dit jaar, nu we verwachten dat de belangstelling nog groter zal zijn, is het geen haalbare kaart meer zo'n maaltijd door amateurs klaar te laten stellen. Maar geen nood, we hebben restaurant de Zwaan bereid gevonden voor ons te koken. Een soepje vooraf, aardappels en groenten, een karbonade en een toetje. En dat alles in een prima sfeertje onder het tentdak. Ik zou best aan willen zitten, maar... is zo'n maaltijd niet ontzettend duur als dat door een restaurant klaargemaakt wordt. Neen, zeggen we oan, dat hoeft helemaal niet zoveel te kosten. Voor niet zoveel schrijve vijf gulden komt u al een heel feest. Enkele dagen voor het feest zullen een aantal

medeverters de deuren langs gaan om maaltijd bonnen te verkopen. Koop dan uw bonnen te er, in verband met de inkoop, geen bonnen verstrekt. Mocht het zo zijn dat u niet thuis bent op die dagen, neem dan tijdig contact op met Hans van Kessel van de Nassalon in de Pr. Hendrikstraat. Hij zal u verder helpen.

WENSEN

Vanaf deze plaats zou ik al 18 september een prettige werkt, zodat het veer me-optimaal zal slagen.

De Stille Toeschouwer

DANK

Het buurtfeest zal tot stand komen dank zij vele medewerkers, die wij omgankelijk allen bij naam kunnen noemen. Hun lang zijn ook van minder tellen daden. In ieder geval bedankt!

Cor van Straalen
Hans van Kessel
Tante Marietje
Hr. & Mevr. vd Ven
Wim van der Mark

inleiding

Het I.M.W. is een organisatie waar Bindhoven'se burgers terecht kunnen voor hulp. Hulp bij ziekte en invaliditeit, huwelijks- en gezinsproblemen, overlijden van vader of moeder, financiële problemen, huisvestingsproblemen en bijgevoegde moeilijkheden en bijgevoegde eenzaamheid.

Het is ook nodig - vindt het I.M.W. - oog te hebben voor de oorzaken van de problemen. Vele moeilijkheden van burgers worden veroorzaakt door factoren en omstandigheden, die in de samenleving liggen verankerd. In alle stadsdelen van Bindhoven heeft het I.M.W. teams van opgeleide mensen. Deze teams werken bv. als wijkbureaus, als wijkcentra o.a. gericht op wat genoemd kan worden de wijken waar achterstandssituaties voorkomen. Hun werkzaamheden bestaan uit maatschappelijke

lyk werk, sociaal-cultureel werk en opbouwwerk. Dit werk wordt verricht door hiervoor opgeleide beroepskrachten en door een aantal vrijwilligers.

wat doen deze mensen ?**maatschappelijk werk**

De maatschappelijk werkers (st)ers werken samen met een 50-tal vrijwilligers, dit zijn o.m. tolken, bejaardenhulpsters, belastingconsulenten, ziekenbezoekers en wijkbewoners.

Hun diensten worden kosteloos aangeboden, met veel zorg voor een juiste opvang en men kan zelf kiezen tussen een jonge of een oude, een mannelijke of vrouwelijke medewerker. Enige uitspraken ontleend aan een "cliëntenonderzoek" in 1975 zijn:

--- "Ik vond de opvang erg goed. Ik hoefde niet te wachten en kreeg meteen koffie. Vanwege de goede opvang rolde ik zo binnen met mijn problemen en vond het helemaal niet zo moeilijk om er over te praten."

--- "Ik heb er troost gevonden en opvang gekregen. Praten met de maatschappelijk werker heeft me op de been gehouden. Ik had eindelijk iemand gevonden, die bereid was om naar mij te luisteren. Hij heeft me weer zelfvertrouwen gegeven. Hij heeft me het idee gegeven, dat ik een aantal dingen goed doe."

sociaal-cultureel werk

In de verschillende wijkcentra stellen de sociaal-cultureel werkers zich tot doel de bewoners van deze buurten te organiseren, waardoor zij in staat zijn op te komen en eigen rechten en

eigen belangen. Het sociaal-cultureel werk omvat :

peuter- en kleuterwerk

Het peuterwerk is eropgericht om het jongere kind uit zijn isolatie te halen en te leren omgaan met leeftijdgenootjes. Het is daardoor een voorbereiding op de kleuterschool.

De peuterleidsters werken samen met vrijwilligers, waaronder moeders en buurtbewoners. De moeders of ouders worden ook bij het peuterwerk betrokken door gespreksbijeenkomsten over opvoeding. door mee te draaien op de club en door onderavonden.

OMMET PIETPREE TAKT HET IN

Eenwoordigers; hulp bij het uigeven van wijkkranten; enz., enz.

tot slot

Ondanks het feit dat het stedelijk bureau van het I.M.W. gevestigd is in onze buurt, ontbreken hier alle bovengenoemde activiteiten.

Uiteraard doet het I.M.W. dit alles niet alleen. Andere instellingen en ook samen met het I.M.W., voor het maatschappelijk werk is dat o.a.: Het Protestants Centrum voor Maatschappelijke Dienstverlening, Smalle Haven 1a, telf.: 444177.

Voor het sociaal-cultureel werk is dat o.a.: de Stichting "De Kubus", Dommelstr. 9, telf: 444214.

Voor het opbouwwerk is dat: de Stichting Wijkopbouw Bindhoven, Dommelstr. 9, telf: 444214.

het jeugd- en jongerenwerk

Het jeugd- en jongerenwerk is erg gevarieerd. Er zijn ontspanningsgroepen en groepen met een vormingsdoel. Ze zijn er voor schoolgaande jeugd zowel als voor werkloze jongeren.

De activiteiten variëren van sportgroep, toneelgroep, huiswerkgroep tot instuiver, vakantiewerk, thuiswerk, kampen en bivakker.

opbouwwerk

7 Opbouwwerkers werken met 320 buurtbewoners aan de verbetering van het leefomstandigheden. Opbouwwerk helpt buurtbewoners op te komen voor eigen belangen, eigen recht, en zelf verantwoordelijkheid te nemen. Kortom: het probeert mensen meer te betrekken bij zaken, die hen persoonlijk, als groep als buurt aangaan.

En die zijn er nogal wat: onderhoud van huizen; renovatie en rehabilitatie van straten en buurten; recreatie; deelname aan activiteiten; de aanstelling van het personeel van het I.M.W.; verbetering van verkeerssituaties in de buurt; informatie verstrekken aan de buurt, enz., enz....

Het opbouwwerk verleent diensten bij de acties, die buurtbewoners op deze en andere gebieden voeren: steun aan buurtcomité's; steun aan huurderscomité's; begeleiding van een wijkcomité; begeleiding van straatverte-

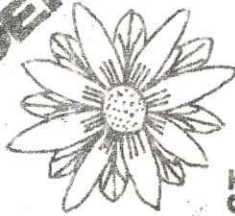
het volwassenenwerk

Ontspanning en vorming wordt ook geboden aan volwassenen. Er zijn vele groepen zoals naaigroepen, handenarbeidsgroepen, oudergroepen, gespreksgroepen, gymclub en taallessen.

Men heeft tevens de mogelijkheid om gebruik te maken van de ruimte in een wijkcentrum voor verenigingen en bijeenkomsten.

VOOR AL UW
BLOEMWERK
EN
DROOGSTUKJES

DE BLOEMENHAL

ST.
CATHERINASTRAAT 55

**WASSALON
HANS &
MARIETJE**

voor al uw was-
goed en stoomgoed
bekend om zijn ge-
weldige service

Prins

hendrikstraat 23a

CAFFÉ-BILJART
"KNAK"

openingstijden: maandag t/m vrijdag van
1030 u tot 0200 uur; zaterdag en zon-
dag van 1200 u tot 0200 uur

GROTE BERG 6, TEL. 436855

DE KERNZOO

RUGZAKKEN
FIETSTASSEN
REGENKLEDING

KOFFERS

"VAKANTIE"

KLEINE BERG 9
TEL: 24627

LE VIGNOBLE

DE BUITENLANDS BIER
* ALLE WIJNEN 12 HALEN
11. BETALEN
* WIJ VERZORGEN UW
FEESTJES EN VERGOEDEN
UW DRANKRESTANTEN
* ALLES GRATIS THUIS -
BEZORGD

KLEINE BERG 48 A
TEL: 442112

FANTASTIESE MOOIE KWALITEIT

DAMES BLOUSES

IN ALLERNIEUWSTE DESSINS
MET LANGE MOUWEN
MAAT 40 t/m 48 EEN PRIJS

19,-

INDIA - BLOUSES
LANGE MOUWEN
IN DIVERSEN DESSINS

14,95

DE GANG KONFECTIE
GROTE BERG 11

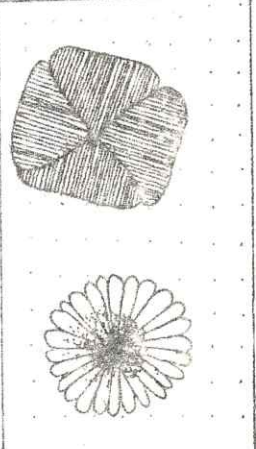
ingezonden

brieven

BESTE REDACTIE

Al in twee buurkranten heb ik kunnen lezen dat het LEDIG comité ons buurtgenoten oproept om de 15e augustus vrij te houden. Ik ben altijd wel te vinden voor een pleziertje en vandaar dat ik me aan die raad gehouden heb. Ik heb op die bewuste zondag verscheidene uren kouwkleurenend doorgebracht op het Wilhelminaplein, dat echter de gehele dag geheel LEDIG bleef. Is dit één van de flauwe grapjes van het buurtcomité? Of is het een aardigheidje van de redactie bij gebrek aan copy? In ieder geval heb ik het niet erg op prijs gesteld. Mocht ik nogmaals opgeroepen worden ergens aan mee te doen, dan weet ik wat mij te doen staat. Gewoon thuisblijven!

K. van der Heuvel

REDAKTIONELE REAKTIE

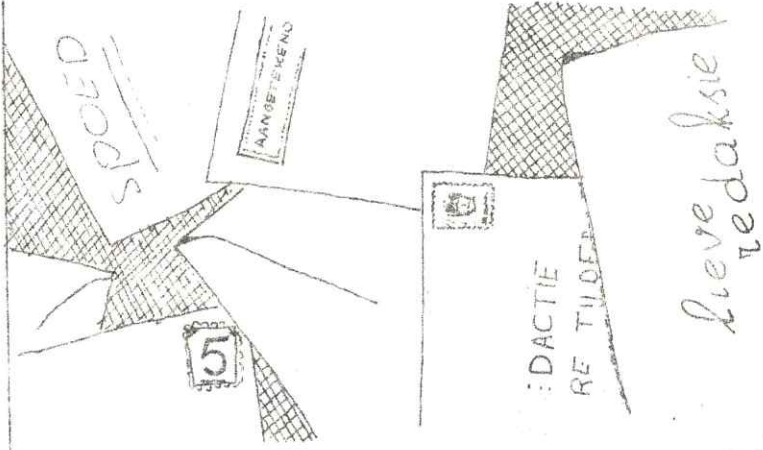
Geachte heer Van der Heuvel. De schuld ligt noch bij ons noch bij het buurtcomité. Het LEDIG-comité, van wie wij het bericht ontvingen, is een initiatief van ene Bert Honings. In goed vertrouwen hebben wij hun mededelingen geplaatst, niet wetende dat zij het erbij zouden laten zitten op het kritieke moment. Onze verantwoordelijkheden in ieder geval voor dit nare incident. We hopen in de toekomst uitsluitend betrouwbare informatie te brengen.

Mijne Heren

Na afloop van de wielervedstrijd van Wilhelmina hingen reeksen foto's tentoongesteld in dat café, met een briefje erbij waarop je je bestellingen kon schrijven. Niets vermoedend heb ik 8 foto's besteld, omdat daarop nogal wat buurtgenoten stonden. Een aardig aandenken, nietwaar. Groot was mijn verbazing toen ik de foto's uiteindelijk in mijn bezit kreeg.

en er maar liefst 8 gulden voor neer moest tellen. Een gulden per foto, afgedrukt op zeer dun krantepapier. Je reinste uitbaiterij. Maar dat is de zaak van de fotograaf. Wat ik zelf minder etisch juist vond, was dat de prijsvantevoren niet bekend gemaakt was. Dan had er twee maal over nagedacht, voordat ik me zo'n dure herinnering aan zou schaffen. Nu kreeg ik die kans niet eens, en dat geeft mij te denken.

W.M.

Lieve redactie

Nu de vacantietijd weer ten einde is, wilde ook ik mijn taak weer op de schouders gaan nemen en de buurtbewoners met een vriendelijk woord op misstanden gaan wijzen. Maar voordat ik mezelf weer in de kwetsbare positie van criticus plaats, wilde ik eerst, even al die mensen bedanken die mij via de redactie van dit blad een groet vanuit hun vacantieoordten toegestuurd hebben. Ik heb dat zeer op prijs gesteld!

In de afgelopen warme dagen waren zeer veel buurtbewoners gesneigd ranen en deuren van hun huizen tegen elkaar open te zetten om zodoende enige koelte te bewerkstelligen. Op zich is daar natuurlijk niets tegen. Wat echter wel vervelend is, is dat op deze wijze ook de geluidsoverlast in de straten toeneemt. In dit bestek wil ik niet verder ingaan over de nadelige invloeden van een godganse dag de radio aan, alhoewel met name het onbenullige lawaai van Hilversum III omgankelijk gezond kan zijn voor de volksgeest.

Maar ik echter wel verbaasd over sta is de brutaliteit van de radio- en pick-upfanaten die meenogenloos argeloze

voorbijgangers opscheppen met hun lawaai. Tallozen worden ongewild toehoorder en dat in deze tijden, die toch al zo weinig stil zijn door het toenemende gemotoriseerde verkeer. Zouden voormoedige figuren op deze wijze trachten de leegte in hun bestaan te overschreeuwen?

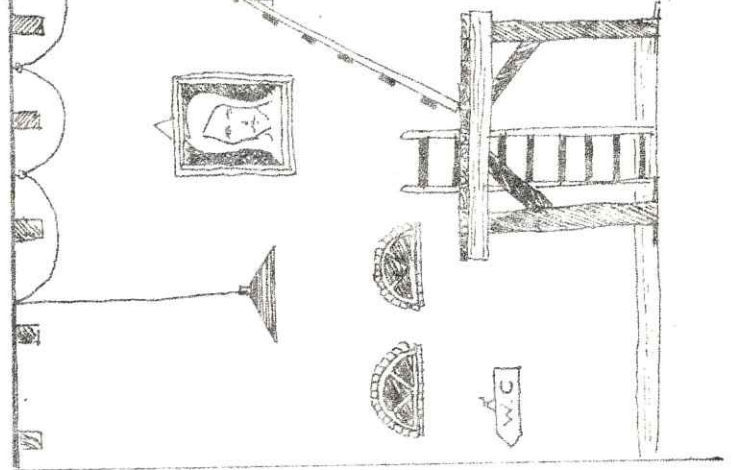
Maar niet alleen de gewone burgers zorgen voor een hoop onnodig lawaai, ook de horeca-bedrijven doen ijverig een duidt in het zachte. Het klein Café blijft, begint al vroeg in de middag te draaien. De bar-keepers daar menen klaarbij-keljk dat hoe harder het geluid is hoe meer de klanten drinken. Ook Wilhelmina kan niet vrijuit gaan. Met name op de maandgavonden kunnen ver-len op brede schaal "meegenieten" van de muzikale wanspraak van een minderheids-groepering, als een jazzbandje haar registers opentrekt.

En wat dacht u van die drummer in de Fr. Hendrikstraat die meerdere malen per week op ongecontroleerde wijze zijn trommels beroerd? Tallozen worden in hun bezigheden gestoord voor dat bovenmaatse lawaai, zonder dat de overheid hier ingrijpt. Of de muziekschool, waar dag in dag uit beginners worden stalen met muziek? Of al

die studenten met hun bromfietzen, die volstrekt noodeloos de gashandle openzetten als ze proefdraaien. Met iets meer aandacht, met iets meer inlevingsvermogen zou er heel wat nutteloos lawaai vermeden kunnen worden. Het zou de buurt ten goede komen.

Helaas kan ik slechts signaleren. Badwerkelijk ingrijpen ligt niet op mijn weg. Van daar mijn dringende oproep: mensen, beteugel het lawaai terwille van de stilte!

De Stille Toeschouwer

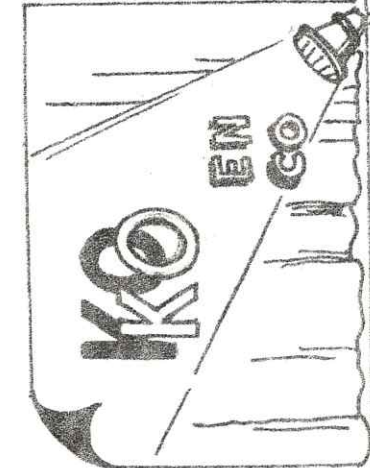
JAZZCLUB WILHELMINA

Wihelmina

WILHELMINAPLEIN EINDHOVEN TEL. 61776

voor aanleg en
onderhoud van
uw tuin:
hans timmerman
st. catharinastr. 38
telf: 23340

lieve studente
zoekt dringend ka-
mer in deze buurt
informatie:
smitsstraat 15

GROM.. GRR.. GRUMBLE
GODVER...

WE ZIJN WEER THUIS HOOR

KRÛG JE METEEN AL HET WERK OP JE NEK WAT IEDEREEN HEEFT LATEN LIGGEN

KLOK KLOK KLOK
SLOK

KO, WIL JE DIT EVEN DOEN, KO MAAK JIJ EVEN DAT VERSLAG VAN DIE VERGADERING, DAT KAN JIJ ZO GOED KO...

KO DIT.. KO DAT..

EN IK DOE HET NOG OOK
IK BEN TE GOED VOOR DEZE WERELD

DE MENSEN VERWACHTEN VAN ALLES VAN JE, VAN DE ZWEGERS EN DE WERKERS

SLOK SLOK
OE.. PFFTKUS AH PUF

KAN DE WERELD ME IN HET CAFE NU OOK NOG NIET MET RUST LATEN ?
WAT IS ER BOLLE ? OF IK VERGETEN BEN DAT BOEK VOOR JE OP TE HALEN ? NEE IK HAD ER ALLEEN GEEN TIJD VOOR IK BARST VAN HET WERK
MAAR NU IK JE TOEH AAN DE LÛN HEB ...
BOLLE HEB JE DE GEMEENTE AL GEBELD VOOR DIE VERGUNNING ?
HEB JE DIE BAND AL BESTELD VOOR HET BUURTFEEST ?
EN HEB JE DE TYPMACHINE AL OPGEHAALD DIE GEREPAAREED IS ?
EN MOE ZIT HET MET DIE FOTTEN VERF VOOR DE DEMONSTRATIE VAN MORGEN ?
EN VOOR IK HET VERSEET, JE MOET OOK NOG..

HET BELANG VAN DE DINGEN ZIEN, GEBUKT GAAN ONDER VERANTWOORDELIJK WERK.
DAT IS HET LOT VAN DE INTELLEKTUEEL

IK WIL JE NIET STOREN KO MAAR BOLLE IS AAN DE TELEFOON
VERREK

WEEKENDE GRONINGEN — KORT VERHAAL —

Met een plof liet Betty zich op de bank vallen. Een vriendelijke meneer had haar geholpen haar zware weekendoektas in het bagagenet te leggen. Ze had haar tweed-grijze jas aan het haakje naast het naar gehangen, zodat zij er met haar hoofd tegen kon leunen, als zij moe zou worden. Nadat de trein de stadsverlaten had, gleden een winters-Brabant aan haar ogen voorbij. Kleurende bomen met een laagje bevroren rijp op de takken. Verlaten weilanden, eenzame huisjes in een kralandschap. Een enkele wintergast vloog laag over de grond.

Ze nestelde zich warm in haar hoekje en haalde uit haar handtasje een sigaret. Toen nam ze haar medepassagiers eens op. Een al wat oudere dame, een moeder met een kind dat op een loali zoog. Een jongeman in slordige kleding. Zorgvuldig nipte ze haar en in de allumantium zak.

Lie middag had ze van haar baas een uur eerder vrij gekregen. Ze was snel naar huis gefietst, waar haar koffer al gepakt stond. Voor haar verloofde, Piet, had ze een brief-

je achtergelaten. Het laatste lieve woordjes, nu zij hem het hele weekende niet zou zien. Het de koffer achter op haar fiets was zij naar het station gereden. In de wachtkamer had zij zichzelf, vanwege de vreugde, op een kopje koffie getrakteerd. Twee weken geleden had ze onverwachts een brief gekregen van Marijke, haar oude schoolvriendin. Marijke had geschreven dat zij elkaar al zo'n tijd niet gezien hadden. Dit het er nu maar eens van moest komen, voordat ze elkaar helemaal niet meer zouden kennen. En nu was daar een mooie gelegenheid voor, want Marijke zou over veertien dagen jarig zijn.

Ze had er eerst met Piet, haar verloofde, geen geweld, maar Piet had geen tijd. Hij was met zijn zwager bezig aan een kippenbok. Bovendien kende hij niemand in Groningen, hij zou zich toch naar vervelen. Piet schamperde altijd zo'n beetje als zij over haar oude Groningse vrienden en vriendinnen begon. Hij kon dat ook niet zo goed begrijpen. Hij had z'n hele leven in Brabant gewoond. Wat wist hij van haar oude leven af. Hij had zijn eigen ver-

halen, over politiek, over voetballen en zo.

De trein hield stil. Betty keek uit het raampje en zag dat ze al in Den Bosch was.

Ze kende Marijke al zo lang.

Ze hadden samen op de MULO gezeten, toen zij nog in Groningen woonde. Ze waren echte hartsvriendinnen geweest, die elkaar bijna alles vertelden. Samen hadden ze gestuurd voor het eksamen en samen waren ze geslagen. Marijke was toen verder gaan leren voor kleuteronderwijzeres, zij was op zantoor gegaan. Door de week namen zij elkaar niet zoveel zat, maar voortaan gingen ze zaterdag met elkaar uit, maar gezellige cafeetjes, naar verjaardagspartijtjes. Ze waren bijna altijd samen in het weekende. Vrienden stonden wel eens: jullie trouwen nog en met elkaar. Maar dat was nensens natuurlijk. Want toen Marijke verkering kreeg met André had zij zich vrijgesteld op de achtergrond gehouden. Wel was zij de eerste om Marijke te troosten, toen de verkering uitraakte. En ze waren weer dezelfde goede vriendinnen geweest als vroeger.

Later verhuisde Betty naar Brabant, toen kende ze Piet al. Ze kreeg weer werk op een kantoortoor. Piet was magazijnmeester bij Phillips. Ze gingen nu

drie jaar met elkaar en over een jaar of twee zouden ze gaan trouwen.

Sinds zij in Brabant woonde had zij Marijke nog maar één keer ontmoet. Dat was geweest toen zij zich verloofde en Marijke daarvoor overgenomen was. Maar ze bleven elkaar trouw schrijven. En nu, nu ging zij naar Marijke toe. Heerlijk haar weer eens te zien na zo'n lange tijd. Dat was het reigeld dubbel en dwars waard. Gó, hoe zou het met Marijke zijn?

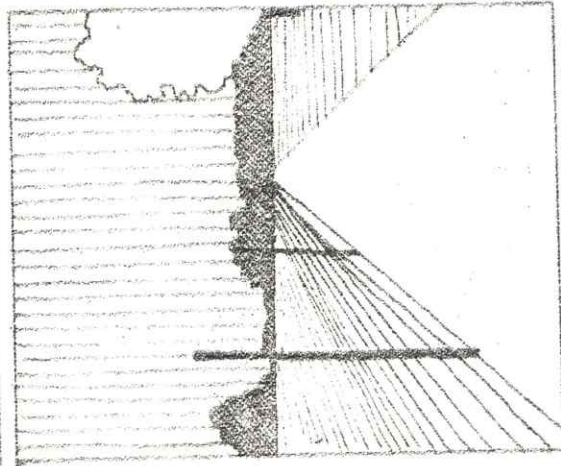
Ze haalde uit haar tas een damesromantje: Het Geluk Ligt in Nice. Ze schoof nog verder in haar hoekje en zocht de bladzijde op waar zij gebleven was. Uit haar jaszak haalde ze een zakje Engelse drop en plaatste dat voor haar op het smalle tafeltje. Regelmatig nam zij een lekkernij uit het zakje en slopte dat in haar mond.

In Utrecht stapte ze over. Vanaf hier, dat had Piet thuis al uitgezocht, kon ze een rechtstreekse verbinding met Groningen krijgen, zodat ze niet in Amersfoort nog een keer over hoefde te stappen. Nog voordat Zwolle bereikt was, was het buiten donker geworden. Gezellig vond Betty. In de verte draaiden kleine lichtjes voortbij.

Als de trein langs een oorp reed kon ze in vele huizen het blauwe licht van televisies zien. Hoe zou Piet het maken? Eindelijk hield de trein stil in Groningen. Betty stond op en strekte de benen. Dat was een lange rit geweest. Slechts eenmaal was ze opgestaan en naar het toilet te gaan. Ze kende het Groningsse station goed. Toen zij klein was had ze er vaak rondgelopen. Ze woonde niet zo ver van het station af. In de hal keek ze al uit naar Marijke, maar ze kon haar niet ontdekken tussen de mensen. Vreemd, dacht Betty, ze had toch duidelijk geschreeven wanneer ze aan het station zou zijn om haar op te halen.

Nou ja, waarschijnlijk was er iets tussen gekomen, en ze kon uiteindelijk ook zelf het wel vinden in de stad waar ze zo lang gewoond had. Bij een koudelijk in de handen vriende kan in een bloemenstalletje kocht ze nog een bos bloemen. Voor Marijke!

In de bus kreeg ze een blij gevoel van binnen toen zij langs bekende straten roed. Kijk, daar was de schoenwinkel waar zij altijd haar schoenwinkel kocht. En daar de boekhandel en ginds het cafetaria. En in die zijstraat

woonde vroeger Hans, met wie zij nog een blauwe maandag verkering gehad had. Oh, en daar dat aardige bootieetje, waar zij nog eens naar een baan als verkoopster gesolliciteerd had!

De bus draaide de Carolineweg in. Ze schoot overruind om op het knopje te drukken. Zou- lend met de weekindtas be- gaf ze zich naar de achter- deuren.

Marijke woonde in een leuk huisje in een achterstraatje in het centrum van Groningen. Samen met een vriendin van de kleuterkweek. Ze stond stil voor het huisje. Leuk, dacht ze, die plantentekken voor het ras. Dat zou goed staan in de lente, als er bloemen in stonden. Toen drukte ze op de bel.

Een jongen die ze niet kende, deed open. Bag, zei ze, ik ben Betty uit Eindhoven. Kon erin, zei de jongen vriendelijk. Achter hen aan liep ze het nauwe gangetje naar de huiskamer door. Marijke was er nog niet, zei de jongen. Betty liep door naar het keuken- tje en schikte de bloemen in een vaas. Die staan alvast, zei ze. In de kamer ging ze op een oude stoel zitten. Ze keek wat rond.

In de drie jaar dat zij uit Groningen weg was, had Marijke haar kamer ingrijpend verandert. Allemaal oude spulletjes stonden er nu, van die dingen die je in uitdragerswinkels kon kopen. Wel leuk, vond Betty, maar zij zelf hield meer van nieuwe spullen. Die waren ook veel makkelijker schoon te houden.

Betty hoorde een deur dicht- slaan en even later kwam Marijke binnen. Hal, riep ze verheugd. Betty stond op en feliciteerde Marijke met haar verjaardag. Ze gaf haar een zoen op de wang. Terwijl Marijke enthousiast begon te praten over haar studie, zag Betty dat zij veranderd was. Vroeger had ze kort haar ge- ven op haar schoudera. Ook in de haar smaak wat betreft kle- ding was niet meer hetzelfde. Ze droeg nu kleren uit groot-

moeders tijd, van die lange rokken en wijde shavts. Ze hielp Marijke met het in- richten van de kamer. Enkele neobalstukken werden op het achterplaatsje gezet, zodat er wat meer ruimte om te dansen vrijkwam. Betty sjoerde enkele kussens vanuit de slaapkamer naar beneden. Ze schikte ze op Marijkes aan- wijzingen tegen de wand.

Toen kwamen de eerste gasten binnen. Ze hielp Marijke met koffiezetten en luisterde onderwijl naar haar gezellig- ge gebabbel. Maar ze begreep niet alles. Ze hoorde wat so- derne termen die ze niet met- een thuis kon brengen; iets over socialisme of zo. Zelf vertelde ze weinig. Ze had zo het gevoel dat haar leven zo oninteressant was vergeleken bij dat van Marijke. Ach, ze deed gewoon haar best op rentoor en verder was ze graag bij Piet. Marijke was studente, die maken veel meer mee.

In de kamer waren al meer gasten gekomen, voornamen- lijk jongeren in spijkerbroe- ken. Marijke viagde van de één na de ander en ontving vele kussen. Wel wat over- dreven, dreef drie kussen op de wangen, vond Betty. Een was nor- maal. Ze zat wat achteraf, een glas jus d'orange in haar hand. Zo nu en dan knikte Ma-

Rijke haar toe. Later op de avond hielp ze haar weer met de blokkjes kaas en de chips. Ze praatte wat met het meisje dat naast haar zat. Over het kantoor, over Piet, over haar trouwplannen. Maar ze kreeg niet de indruk dat haar gebobel het meisje raakte. Ze dacht aan Piet, aan wat die op dit moment zou doen. Maar schijnlijk thuis bij zijn ouders, televisie kijken. Wat zou er vanavond zijn, denk aan van zes miljoen? Of de Kamermond. Zou Piet al aan zijn tweede flesje bier toe zijn? Als ze thuis gekomen was, waren ze misschien nog wel even naar het Stratumseluid gegaan. Wat praten met hun vrienden in de diskotheek. Stil dronk ze haar glas jus leeg. Een beetje jaloezie keek ze naar Marijke, die zich vrolijk en vrij tussen de mensen door beweegde. Marijke was toch wel veranderd, niet alleen wat betreft haar uiterlijk. Ze praatte over hele andere dingen dan zij, op een heel andere manier. Was Piet hier naar, die kon altijd wel ergens over mee praten. Maar om vand' zij Piet zo aardig, zo lief. Die was voor geen enkel gezelschap bang, kon zich in alle kringen bewegen. Zij was daar te verlegen voor. Als Piet er was...

Ze verzette zich tegen haar alleen-zijn. Straks, als de anderen naar huis waren, zou ze wel met Marijke kunnen praten. Als ze samen in bed lagen, op de knusse slaapkamer van Marijke. In morgenochtend, dan zouden ze gezellig samen ontbijten. Aan zou Marijke ze wel oor hebben voor haar verhalen. Nu had ze het te druk. Ze loek naar de dansende mensen. De muziek waarop de gasten zich bewegen, was hard en lawaaiig. Ze hield daar eigenlijk niet zo van. Ze zou straks eens gaan kijken of er misschien een plaats van de Cats of zo was, dat was tenminste mooie muziek. Een aardige jongeman met blond spruithaar vroeg haar ten dans. Ze aanvaardde het vrolijk. Lapper deed ze de bewegingen van de anderen na, maar ze voelde zich een beetje onhandig. Geen wonder, dacht ze, ik hou helemaal niet van deze muziek. Van kun je er ook omgankelijk goed op dansen. Straks de Cats... De jongen praatte niet tegen haar. Hij scheen geheel opgegaan te zijn in zijn bewegingen. Ook gezellig, dacht Betty. Als ze met Piet danste, praatte hij altijd tegen haar. Lieve woordjes of zo naar wat.

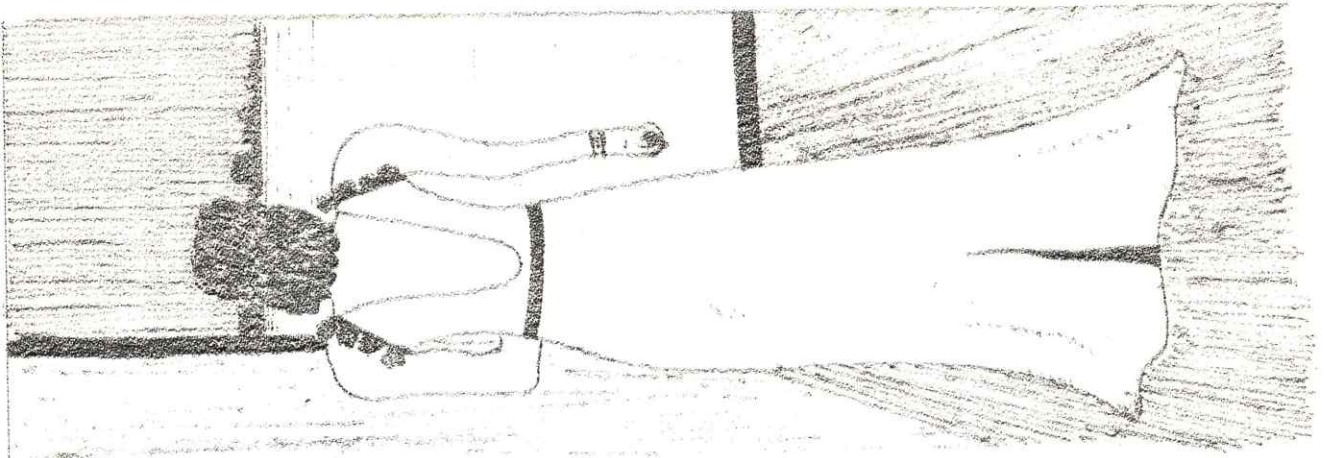
Na twee nummers ging ze weer zitten. De jongen verloor naar het toilet.

Het werd laat. Betty had al een tijdje met haar ogen dicht gezeten. Maar het ruoer van de gasten bleef ze horen. Ze had haar gedachten gehad over Piet, over de gezellige, vertrouwde huiskamer thuis. Dat was allemaal nu zo ver weg, meer dan tweehonderd kilometer.

Toen de gasten allemaal verdwenen waren, had ze de kamer op willen ruimen, maar Marijke had haar giegelend tegengehouden. Doe niet zo nal, had ze gezegd. Dat doen we morgen wel.

Nu lag ze hier in het donker, in een vreemde kamer op een kermissied. Er was een jongen achtergebleven bij Marijke, een vriend van haar. Die aliep nu bij haar op de kamer. Marijke had nog wel gevraagd of zij dat vervelend vond. Natuurlijk had ze gezegd dat dat heelist niet zo was.

Nu was ze nog niet alleen met Marijke morgenochtend. Bovendien zou er van gezellig ontbijten weinig komen met die rotsocci bedesam. Er gleed een lauwe traan langs haar wang. Ze veegde die weg met de rug van haar hand. Toen dreefde ze zich om en probeerde in slaap te komen. Ze verlangde naar Piet.

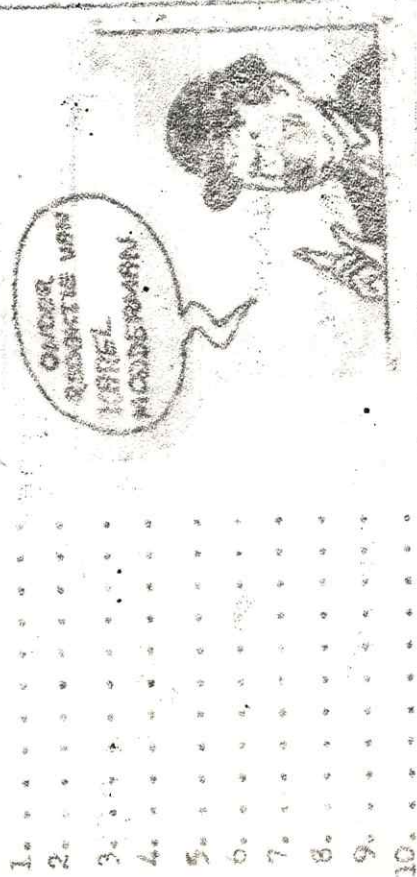
PIEKEREN EN PEINZEN

Van de gegeven lettergrepen kunnen tien woorden gemaakt worden met de hieronder omschreven betekenis. Bij de juiste oplossingen ontstaat op de 1e verticale rij een aktueel woord, wat door een woord ontstaat op de 5e verticale rij nog eens benadrukt wordt.

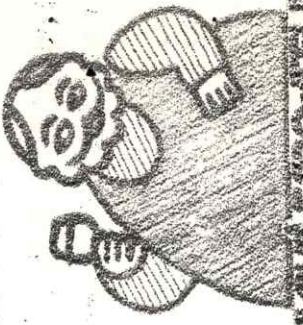
de lettergrepen : bri - buurt - ca - ce - de - dig - e - e - fa - fiets - foon - heid - ke - krant - le - le - le - ler - ma - naas - neel - ra - ren - ri - slor - spe - te - te - te - ter - to - u - ul - ven.

de omschrijving : 1. veel gelezen periodiek 2. buitengewoon 3. muziekinstrument 4. sportrijtuig 5. kommu- nikatiemiddel 6. vervoerrijtuig 7. nedemens 8. dopheide 9. omzichtsaheld 10. akteur.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

WILHEM DE ZWIJGERSJR 2
 WINKHANDEL GOMMERS
 VOOR BETERE WIJN
 MOET U BIJ WINKHANDEL
 GOMMERS ZIJN
 TEL: 040-24704

DE GULTE BOTTELEN
 ALLES ONDER DE KLINK

brood en banket
 bakkerij
HENRY 1/4 REE
 bakt nu zelf zijn
 brood.
 elke dag weer
 heerlijk vers.
 kleine berg 77
 eindhoven

ZOECT U EEN PLANEBAAN, MET
 ALLES BIJ'OP EN DRAAN?

BOE DANIALS
 JUSTROUW STEELEN,
 ROBERTUS WELTEVREE,
 FLAARTJE VAN DER ZEE,
 ONNO VAN DER STEE,
 CONNELIS VAN DER LEE,
 EN SJENG DRAGEE

GA OOK
 NAAR

voor lunches en diners

metro

W. de Boer

diverse specialiteiten
en versu masselen

Leidse
singel
10
1017 CA
Tel: 040 - 446700

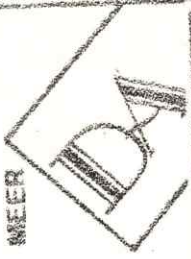
ADVERTEREN
VOOR MIJN
ZAK 7

SMITSTR. 15

DROGISTERIJ -- PARFUMERIE

**VERMEULEN
SCHOONHEIDSSALON**

- * VAKKUNDIG ADVIES
- * NIEUWTJES
- * VOORDEELTJES EN PRETTIGE BEDIENING
- * COSMETICA
- * GENEESMIDDELEN
- * CHEMICALIËN
- * BABY - ARTIKELEN EN NOG VEEL MEER

WILLEMSTRAAT 25 -- TEL: 22179

BOEKHANDEL

"DE MOL"

**DOCUMENTATIECENTRUM
GEOPEND**

WIL EMSTR. 33, TEL: 61260

**ISLAM
SLAGENIJ**

grote berg 64
telf: 445639

TURKSE EN MA-
ROKAANSE SPE-
CIALITEITEN

- goedkoop
- LAMSVLEES, SCHAPE-
VLEES, GEEFVLEES,
BUNDVLEES

drogisterij

h. baijens

kleine berg 62

VOOR
drogisterij-artikelen
en voor

glas
histor-verven